

EINDSCHOT

Anna-Jet Leijenaar kon lachen na haar prima prestatie in It Heidenskip. FOTO HENK JAN DIJKS

Kicken in het zandbed

Anna Jet Leijenaar en Anje Bergsma stonden tijdens de Nationale Fierljep Manifestatie (NFM) in de schaduw van de Hollandse vrouwen, maar ze genoten volop.

NIELS VAN MARLE

Met 15,26 meter in haar vierde en laatste sprong verraste Anna Jet Leijenaar zaterdag iedereen op en rond de schansen van It Heidenskip, tijdens de 26ste NFM. Zichzelf misschien nog wel het meest. „Ik woe gewoan lekker ljeppje. Brûns hie ik echt nea ferwachte.”

Gezien haar pr van 16,28 leek dat een opvallende constatering, maar in de wetenschap dat ze al bijna drie jaar niet meer serieus ljept, was het inderdaad een bijzondere prestatie van de inwoner van Sneek. In 2011 begon Leijenaar aan haar studie landschapsarchitectuur aan de universiteit van Wageningen. Daarmee kwam een einde aan haar ljeppers-carrière.

Sporadisch stapte ze nog eens op de schans. Regelmatig ljeppen paste echte niet meer in haar schema. „Dit jier ha 'k in pear trainings dien en foar de NFM hie ik fjouwer sprongen makke. En dan wurdst samar tredde.” Dymphie van Rooijen won met met 15,98, Wendy Helmes (15,96) werd tweede.

Haar techniek was cruciaal, oordeelde Leijenaar. „Dat sit der blykber

dochs noch yn. Al koe ik net dat stikje ekstra yn de top klimme foar de útsprong. Ik gie no oan it ein fan 'e pols as in bom it sân yn.” In haar tweede en derde sprong eindigde ze zelfs in het water.

Dat overkwam Anje Bergsma ook twee keer in de finale. Het derde haar niet, want in haar tweede sprong had ze zichzelf al overtroffen. Met 15,02 meter slechte ze voor het eerst de barrière van 15 meter, waarmee ze haar pr (dat stond op 14,88) verbeterde en knap vijfde werd in het eindklassement.

„De hiele dei gie ik skeef, mar samar ynienen gie it wol goed”, zei de achttienjarige ljeppster uit Earnewâld glunderend. „Doe ik boppe-yn siet, wist ik gewoan dat it goed wie.” Het was een resultaat waar ze eerder op de dag nooit aan gedacht had.

Bergsma haalde de limiet voor de finale namelijk niet eens tijdens de kwalificatiesprongen. Toen ze klaar was met haar pogingen, oordeelde de voor Winsum springende Bergsma dat ze kansloos was. Dus kon ze gerust een hapje gaan eten in Workum. „Ik wie nûmer tolve, mar der kamen noch in hiel soad froulju nei my, ek betteren. Dus ik soe net by de bêste sechstjin komme, tocht ik.”

Ze had het mis, want toen Bergsma terugkeerde op de camping bleek ze toch nog als vijftiende te zijn gekwalificeerd. Dolblij, maar ook ontspannen stond ze vervolgens op de schans om in haar tweede poging boven zichzelf uit te stijgen. Dat werd ook wel eens tijd overigens. „Myn âlde rekord wie fan 2010...”

Ze legde de lat voor zichzelf meteen nog hoger. „No wol ik nei de 15,50 meter ta. Mei in ideale sprong hie ik hjoed noch fierder kind.”

Over verder springen gesproken: Leijenaar merkt dat het niveau bij het vrouwenljeppen in haar afwezigheid vooruit is gegaan. „Ik folgje it nog wol, sa no en dan. As ik de útslaggen besjoch, dan docht bliken dat net alle kearen deselde wint. Boppedat moast no seker fyftjin meter springe om in kâns te meitsjen

op de winst. In pear jier tebek koest noch winne mei 14,20 of 14,30.”

Leijenaar zou stiekem best willen terugkeren in het circuit, maar heeft nog minimaal twee jaar in Wageningen te gaan om haar master te halen. „It past gewoan net. As ik meidwaan soe, soe ik hielemaal meidwaan wolle. Net heal. Mar it kribbelt fansels wol nei sa'n wedstryd.”

Bergsma gaat er de komende jaren wél vol voor, zeker na de enorme oppikker van zaterdag. „As ik echt om de prizen stride wol, sil der noch wol wat barre moatte. Ik moat fansels nei it ein fan de pols komme en dan in útsprong meitsje. Dat kin ik no noch net. Mar dit is wol de befêstiging dat ik goed dwaande bin.”

Uiteraard wil ze ook vaker over de vijftien meter springen. „Dêr soe ik wol oan wenne kinne.”

Hollandse overmacht bij mannen

Jaco de Groot was bij de mannen met overmacht de sterkste. De Woerdenaar won de NFM voor het tweede jaar op rij, met 20,38 als beste sprong. Bart Helmholt, op voorhand de belangrijkste uitdager van De Groot, ging in zijn eerste twee sprongen nat en haalde de finaleronde niet eens. Dat overkwam ook Thewis Hobma en Hans Ulco de Boer. Oane Galama (Wiuwert) pakte het zilver met 19,83 meter, voor Rian Baas (Oudewater) met 19,41 meter.

Ook bij de junioren was de winst

voor Holland. Erwin Timmerarends kwam in de laatste sprong van de wedstrijd tot 18,80 meter en troefde zo Thomas van Midden (18,33 meter) en Nees de Bruijn (18,10 meter) af. Beste Fries was Age Hulder (Burgum) met 18,02 meter.

De enige Friese NFM-overwinning was voor Jan Teade Nauta (IJlst), die met 17,88 meter zegevierde bij de jongens. Lars Woudstra (Workum) werd derde met 15,62 meter, terwijl de tweede plek voor Robert Benschop was (15,98).

‘Ik woe gewoan lekker ljeppje. Brûns hie ik echt nea ferwachte’